

Kamil Marciniak

Raport 1 Modele liniowe

23 października 2021

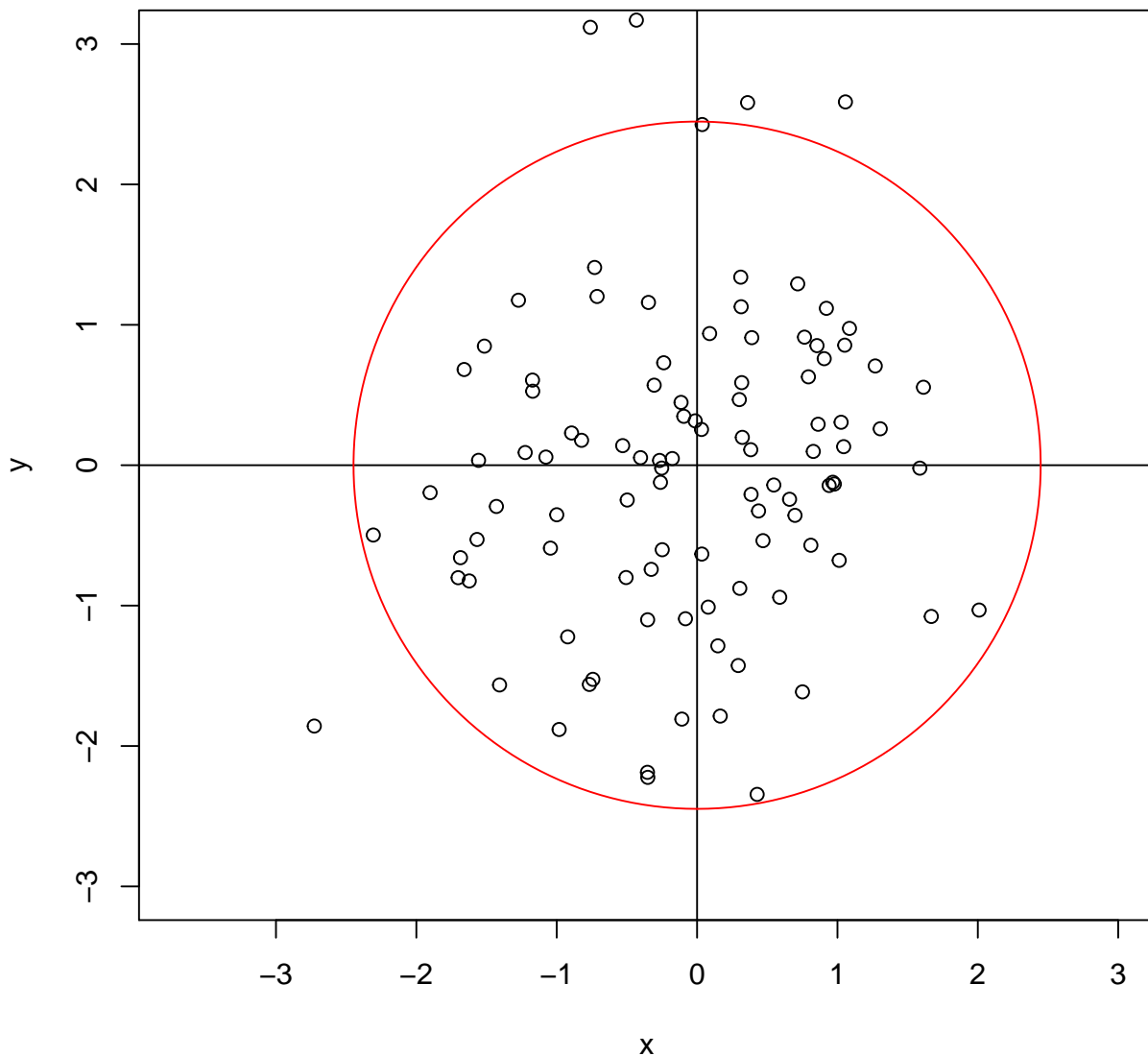
Spis treści

1. Zadanie 1	2
2. Zadanie 2	3
2.1. moja implementacja metody Choleskiego	3
3. Zadanie 3	7

1. Zadanie 1

Rozpocznijmy od narysowania dwuwymiarowego rozkładu normalnego o parametrach $N(0,I)$

wektory losowe z $N(0,I)$

Chmura punktów przyjmuje wartości losowo rozrzucone wokół punktu $(0,0)$ zgodnie z tym jak działa rozkład normalny. Korzystając z biblioteki `mixtools` czerwonym kolorem narysowałem również elipsę która zakreśla kontur w którym zgodnie z teoretycznie wyliczonym prawdopodobieństwem powinno znajdować się 95% obserwacji. Widzimy że elipsa w tym wypadku jest okręgiem o środku w zerze ponieważ mamy do czynienia z rozkładem $N(0,I)$

2. Zadanie 2

2.1. moja implementacja metody Choleskiego

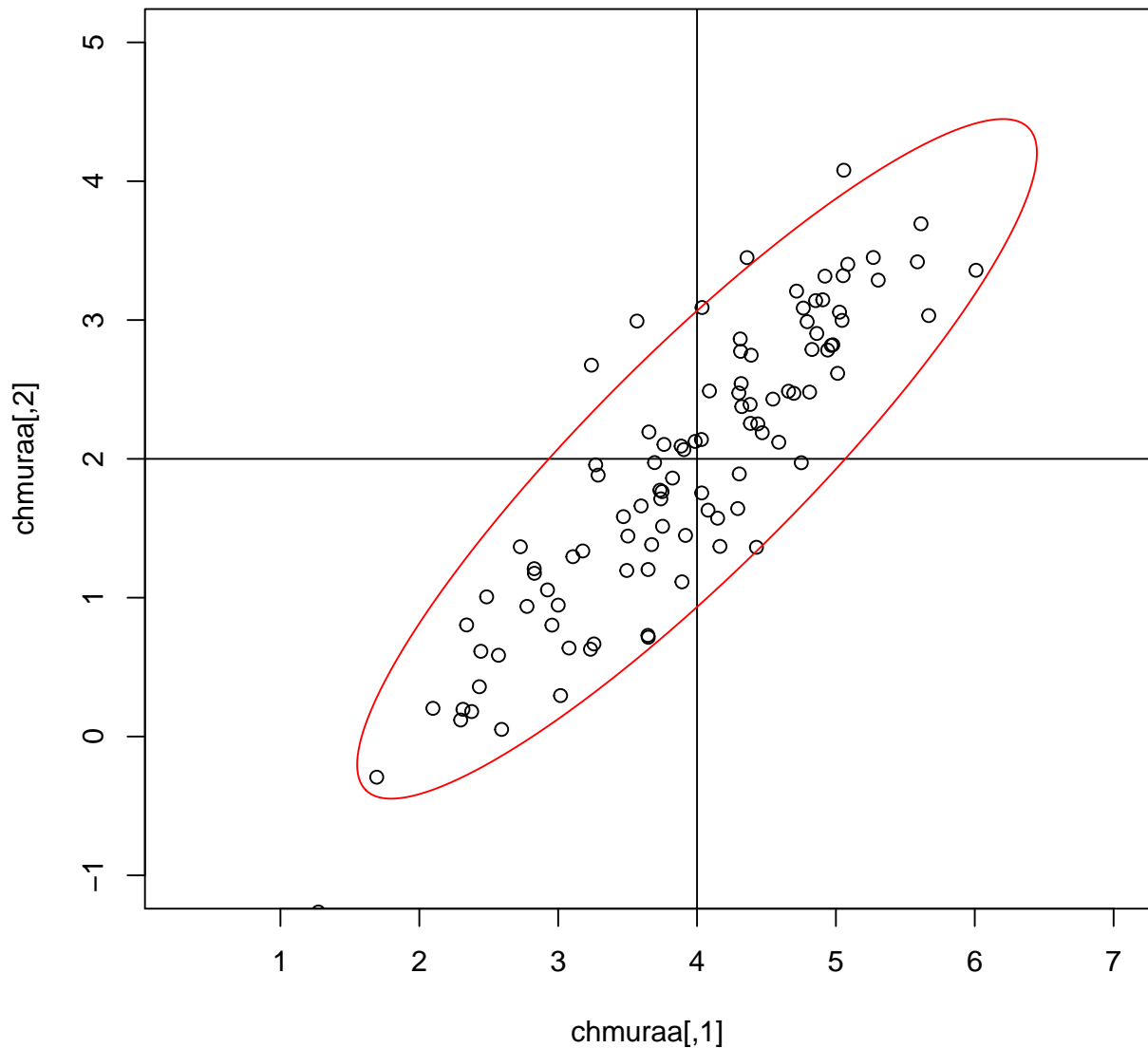
```
choleski <- function (matrix){  
  n <- nrow(matrix)  
  matrixszukana <- matrix(0,nrow=n,ncol=n)  
  matrixszukana[1,1] <- sqrt(matrix[1,1])  
  for (j in 1:n){  
    for (i in 1:n){  
      if(j>=i){  
        if(i==j){  
          matrixszukana[i,i] <- sqrt(matrix[i,i]-sum(matrixszukana[i,1:i-1]^2))  
        }else {  
          matrixszukana[j,i] <- (matrix[j,i]-sum(matrixszukana[j,1:i-1]*matrixszukana[i,1:i-1]))/matrixszukana[i,i]  
        }  
      }  
    }  
  }  
  return(matrixszukana)  
}
```

Chcemy wygenerować rozkład o parametrach $\mu = (4,2)$ oraz $\Sigma = \begin{bmatrix} 1 & 0.9 \\ 0.9 & 1 \end{bmatrix}$. Przekształcenie liniowe którego potrzebujemy możemy uzyskać stosując metodę Choleskiego do naszej macierzy Σ

Tak więc ostatecznie okazuje się że szukanym przekształceniem jest

$$X = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0.9 & 0.4358899 \end{bmatrix} \cdot \xi + \begin{bmatrix} 4 \\ 2 \end{bmatrix} \text{ gdzie } \xi \text{ ma rozkład } N(0,I)$$

Teraz narysujmy chmurę punktów

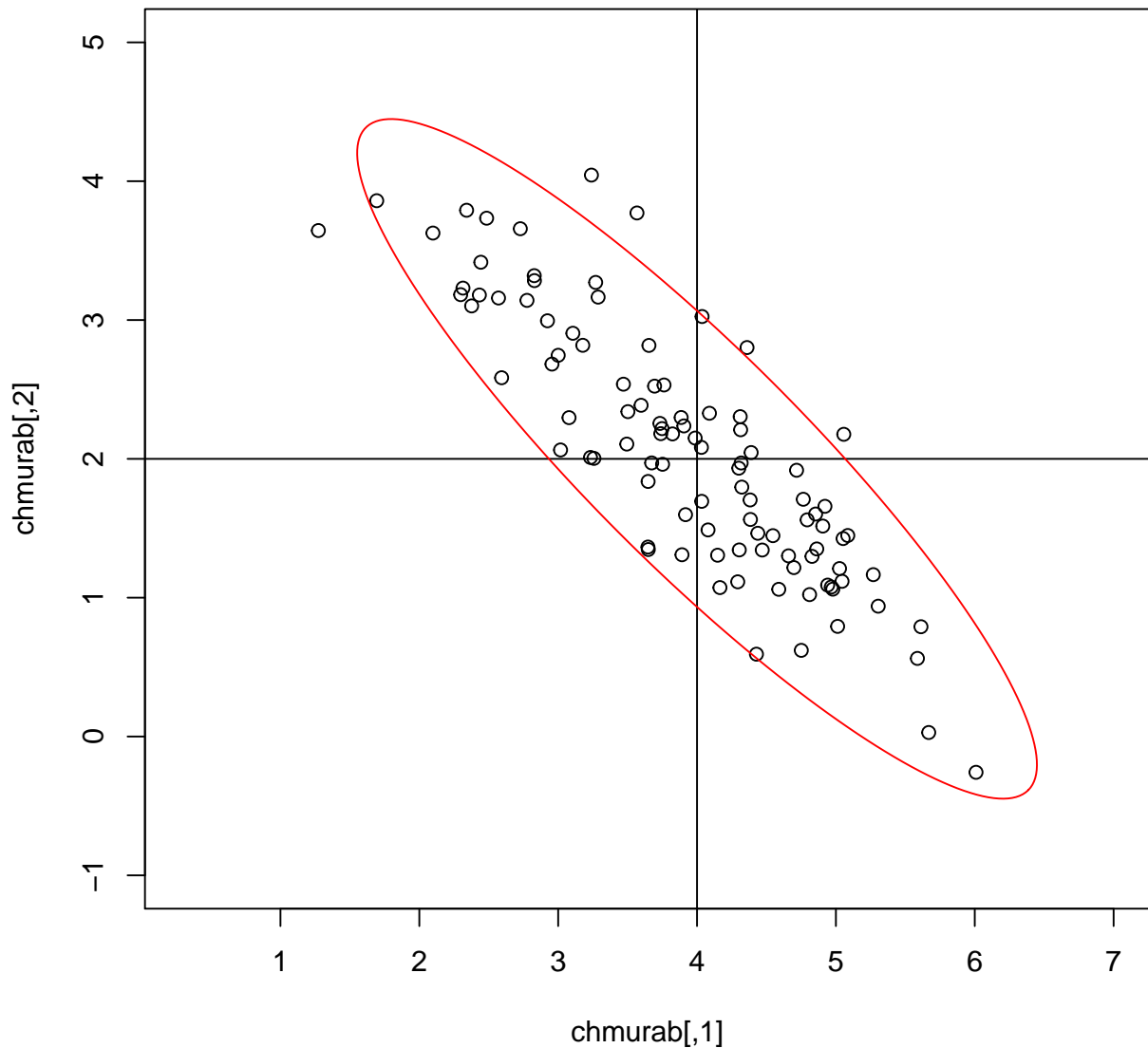
Narysowanie elipsy okazuje się pomocne w tym aby stwierdzić że rzeczywiście wylosowaliśmy wektory losowe z odpowiedniego rozkładu ponieważ rzeczywiście zdecydowana większość punktów trafia do wnętrza elipsy

Chcemy wygenerować rozkład o parametrach $\mu = (4,2)$ oraz $\Sigma = \begin{bmatrix} 1 & -0.9 \\ -0.9 & 1 \end{bmatrix}$. Przekształcenie liniowe którego potrzebujemy możemy uzyskać stosując metodę Choleskiego do naszej macierzy Σ

Tak więc ostatecznie okazuje się że szukany przekształceniem jest

$$X = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ -0.9 & 0.4358899 \end{bmatrix} \cdot \xi + \begin{bmatrix} 4 \\ 2 \end{bmatrix} \text{ gdzie } \xi \text{ ma rozkład } N(0, I)$$

Teraz narysujmy chmurę punktów

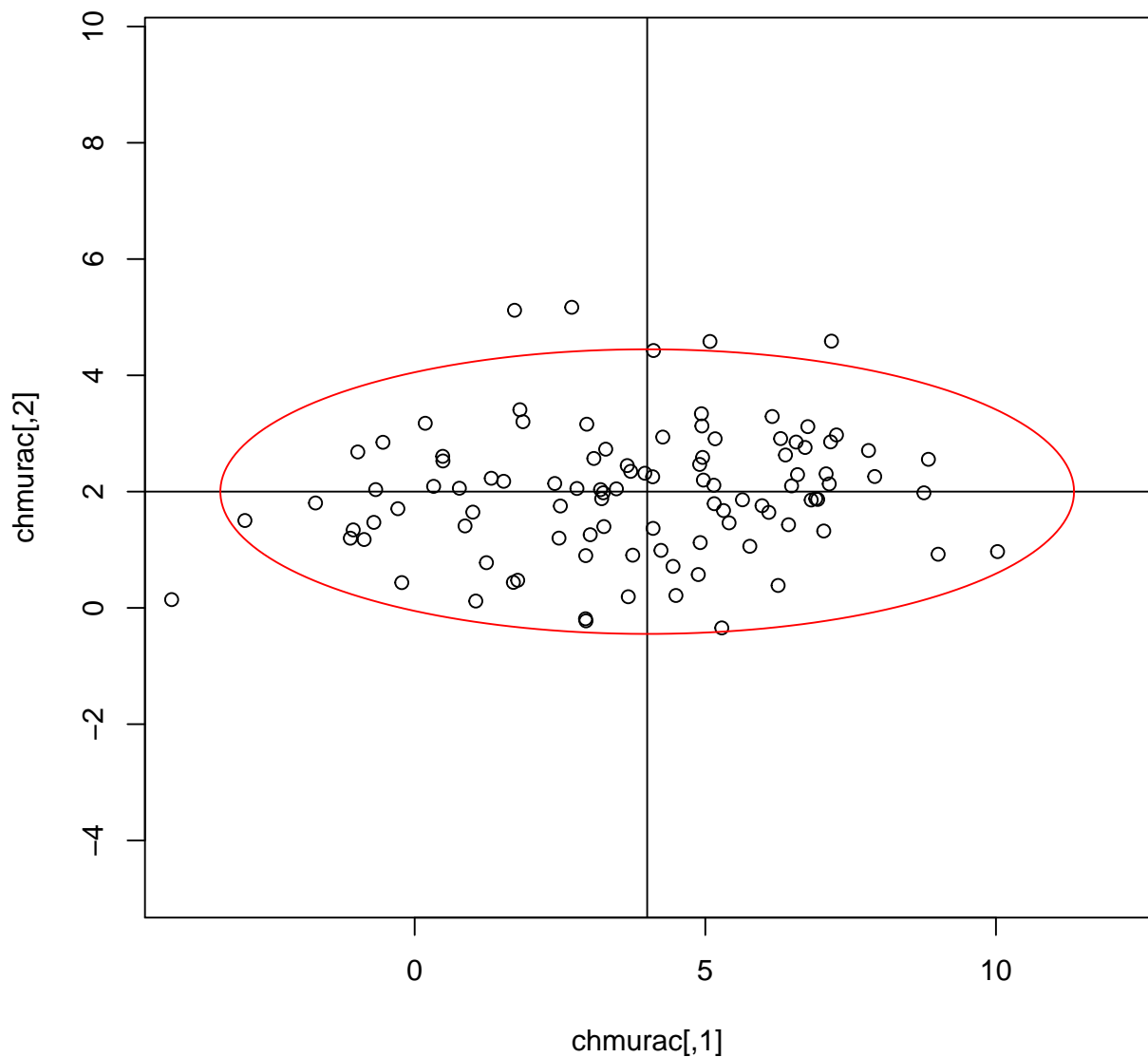
Zdecydowana większość punktów trafia do wnętrza elipsy. Warto również odnotować, że zgodnie z macierzą kowariancji Σ w tym przykładzie korelacja między zmiennymi x i y jest ujemna.

Chcemy wygenerować rozkład o parametrach $\mu = (4,2)$ oraz $\Sigma = \begin{bmatrix} 9 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}$. Przekształcenie liniowe którego potrzebujemy możemy uzyskać stosując metodę Choleskiego do naszej macierzy Σ

Tak więc ostatecznie okazuje się że szukanym przekształceniem jest

$$X = \begin{bmatrix} 3 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} \cdot \xi + \begin{bmatrix} 4 \\ 2 \end{bmatrix} \text{ gdzie } \xi \text{ ma rozkład } N(0,I)$$

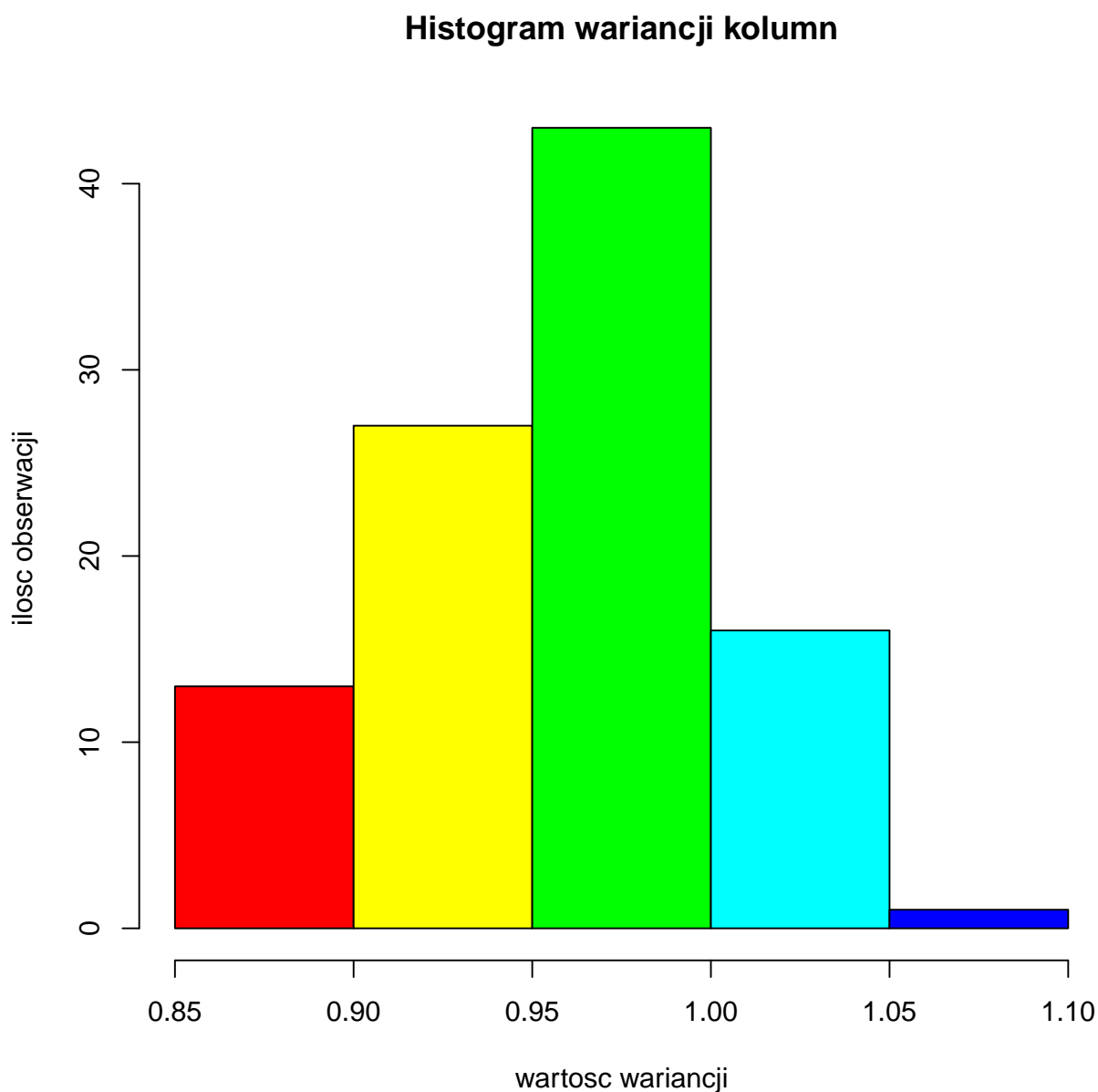
Teraz narysujmy chmurę punktów

Tym razem zgodnie z macierzą kowariancji Σ nie ma żadnej korelacji między zmiennymi x i y oraz wariancja zmiennej x jest wyraźnie wyższa niż zmiennej y

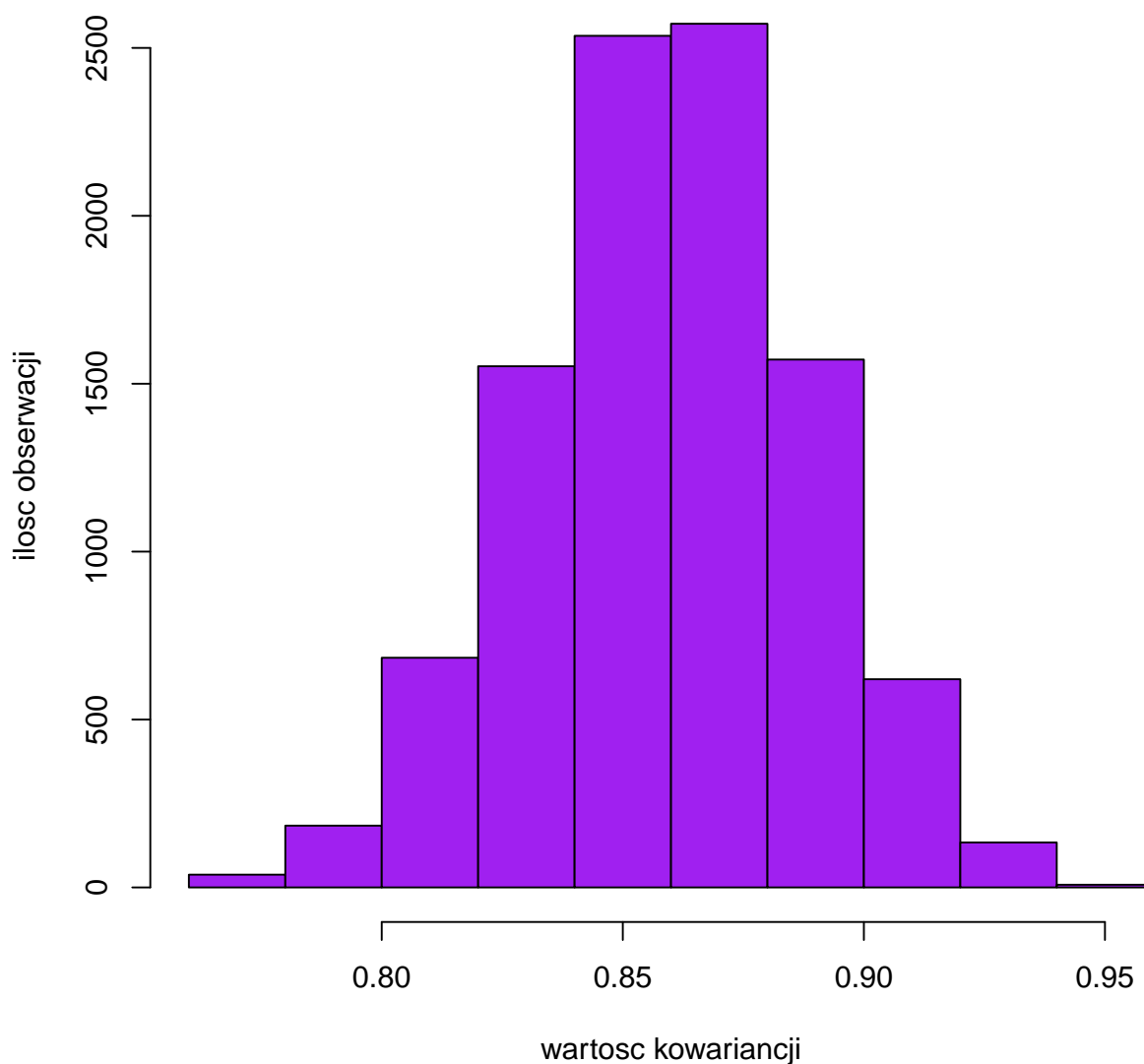
3. Zadanie 3

Tym razem chcemy wygenerować rozkład 100-wymiarowy o parametrach $N(0, \Sigma)$ gdzie 0 to wektor który ma sto zer a Σ ma jedynki na przekątnej a w pozostałych miejscach ma 0.9. Przy tak wielu wymiarach nie można już prosto graficznie przedstawić tego rozkładu tak jak zrobiłem to w przypadku dwuwymiarowym. Więc tym razem jako sprawdzenie posłużą nam histogramy próbkowej wariancji i kowariancji.

Na histogramie widać, że najwięcej obserwacji znajduje się wokół 1 choć przy kolejnych wywołaniach programu wartości trochę się od siebie różnią zwykle w granicach ± 0.1 . Warto również policzyć średnią arytmetyczną wariacji poszczególnych kolumn. Wynosi ona 0.9582436 czyli jest zbliżona do jedynki.

Histogram kowariancji kolumn

Na histogramie widzimy, że najwięcej wartości jest skupionych wokół 0.9 co zgadza się z naszymi wiadomościami teoretycznymi ale tutaj również przy kolejnych wywołaniach mamy do czynienia z pewną niewielką losowością. Średnia arytmetyczna kowariancji między kolumnami wynosi 0.859203 i jest zbliżona do 0.9